

Chefen for det kongelige Teater
og Kapel.

København, den 18. Oktober 1919.

Under 3. ds. (Journal-Nr. 496—19) har Ministeriet udbedt sig mine Ytringer med Hensyn til den hermed tilbagefølgende Skrivelse, hvori Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forbud mod Videresalg af Billetter til offentlige Forlystelser forespørger, hvorvidt og i hvor stor Udstrækning Afskaffelsen af Billetgrossererens Mellemand vil paaføre det kongelige Teaters Kasse Tab.

Saaledes foranlediget skal jeg udtale, at den Fordyrelse af Billetterne, der tillægges Mellemandlerne Skylden for, neppe er saa betydelig som i Almindelighed antaget. Disse har nemlig deres faste Kundekreds, som lader dem besørge alle Billetbestillinger, for hvilket der da beregnes en i Forhold til de dermed forbundne Udgifter til Lokale, Assistance etc. ikke særlig høj Avance. Det skal derfor dog ikke benægtes, at der ved særlige Lejligheder som Premiærer og lignende er drevet Aager med Billetterne, men dette maa dog anses for relativt sjældent. Ligeledes maa det indrømmes, at der ved Aladdin-Forstillingerne i Fjor dreves en utiltalende Handel med Billetter, men denne var etableret af Folk, som sporede tilfældig Forretning, og ikke af de permanente Billetopkøbere. Der kan dog neppe være Tvivl om, at Forbud mod Mellemandhandel i den nuværende Form vil foranledige andre Fremgangsmaader fra Folk med merkantil Indsigt i Varen, dens Køb og Salg, uden at Teatret faar nogen Fordel deraf.

At en Afskaffelse af Billetgrossererens Mellemandhandel vil paaføre Teatrets Kasse Tab, er utvivlsomt, da Konkurrencen mellem disse ved mangfoldige Lejligheder har indbragt Teatret betydelig højere Salgspriser, end det ellers vilde have været Tilfældet.

Hvad Abonnementet angaar, da gør her sig noget ganske tilsvarende gældende. Ifald Loven realiseres, vil det neppe være muligt at gennemføre en Logeauktion, idet man ad denne Vej vel nok vilde kunne sælge en Del af de gode Loger, men sikkert vilde beholde alle de mindre gode og saaledes være henvist til eventuelt at faa disse solgt ved Teaterkassen. Auktionsindtægten, der i Aar beløb sig til 685 000 Kr., vilde paa denne Maade ganske afgjort falde meget betydeligt.

Ifald Teatret i Stedet for at afholde Logeauktion selv vilde afhænde Abonnementbilletterne, vilde Logerne ikke paa langt nær indbringe Teatret de nuværende Indtægter. Jeg mener at turde anslaa det Tab, der saaledes vilde bibringes Teatret, til mellem 200 000 og 300 000 Kr. Hertil kommer, at det vil dreje sig om Salg af over 8 000 enkelte Pladser, hvilket vil medføre, at der maatte oprettes et særligt Abonnements-Kontor med en ikke ringe Assistance. Det maa nemlig erindres, at saa godt som alle Logepkøberne har deres faste Kundekreds, der allerede længe før Auktionen træffer Aftale med den paagældende Opkøber om, hvorledes de ønsker deres Abonnement ordnet for den kommende Sæson, f. Eks. hver eller hver anden Uge, 1ste og 2den Række eller 3die og 4de Række eller alle Rækker skiftevis o. s. fr., alt selvfølgelig til forskellige Priser i Forhold til Arrangementets større eller mindre Fordel for Abonnementen.